

Resolució 174/2019, de 22 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 166/2019

Administració reclamada: Universitat Politècnica de Catalunya

Informació reclamada: Documentació relativa a una denúncia d'irregularitats al Consorci Escola Tècnica d'Igualada.

Sentit de la Resolució: Inadmissió per prematura.

Resum: La sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació presentada a la GAIP el 14 de març de 2019 no va ser derivada a la UPC per part de la SUR fins el 4 de març de 2019. Atès que l'article 33 LTAIPBG estableix que les administracions sol·licitades disposen d'un mes per respondre les sol·licituds d'informació pública des de l'endemà de la seva presentació, aquest termini no fineix fins el 5 d'abril de 2019; per tant, la persona reclamant ha d'esperar fins que passi aquesta data per reclamar davant la GAIP, llevat que la UPC li respongui abans.

Paraules clau: Universitats públiques. Denúncies. Derivació. Terminis. Reclamació prematura. Inadmissió.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de març de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 147/2019, presentada contra la Secretaria d'Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya (SUR), la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i la Universitat de Lleida (UDL), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 26 de febrer de 2019 la persona reclamant demana la informació següent al portal de transparència de la Generalitat de Catalunya, tot indicant que la sol·licitud és adreçada a la SUR, la UPC i el Consorci Escola Tècnica d'Igualada (CETI): *accedir als informes, documents i/o expedients que es van fer des de l'Administració pública (des de la UPC, des del mateix Consorci i des de la Generalitat) en relació al CETI, format per l'Ajuntament d'Igualada, la UPC i la Generalitat, sobre una denúncia anònima l'any 2015 que alertava d'irregularitats en el cobrament d'unes factures per part de la directora de l'Escola d'Enginyeria d'Igualada i el director del CETI.*
3. La resolució de la SUR de 14 de març de 2019 informa a la persona reclamant que el 4 de març de 2019 s'hauria derivat una còpia de la sol·licitud a la UPC, al constatar que també anava

adreçada a aquesta Universitat, i que el 8 de març del 2019 també hauria derivat còpia a la UDL, perquè hauria estat la destinatària de la cessió dels actius i passius del CETI un cop aprovada la seva dissolució i extinció.

4. La Reclamació presentada el 14 de març de 2019 insisteix a demanar els informes de la SUR i de la UPC i la UDL sobre la denúncia objecte de la Reclamació.
5. El 20 de març de 2019 la GAIP segrega de la Reclamació 147/2019 les parts que reclamen les universitats Politècnica (Reclamació 166/2019) i de Lleida (Reclamació 167/2019), ja que tenen autonomia plena per respondre-les sota la responsabilitat respectiva, i n'informa a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret*

d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. La Reclamació és prematura

L'antecedent 3 posa de manifest que la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació presentada a la GAIP el 14 de març de 2019 no va ser derivada a la UPC per part de la SUR fins el 4 de març de 2019. Atès que l'article 33 LTAIPBG estableix que les administracions sol·licitades disposen d'un mes per respondre les sol·licituds d'informació pública des de l'endemà de la seva presentació, aquest termini no fineix fins el 5 d'abril de 2019; per tant, la persona reclamant ha d'esperar fins que passi aquesta data per reclamar davant la GAIP, llevat que la UPC li respongui abans.

En conseqüència, aquesta Reclamació és prematura, motiu pel qual ha de ser inadmesa a tràmit. Això no treu que la persona reclamant pugui presentar una nova Reclamació si considera que la UPC no atén la seva sol·licitud i passa el termini indicat al paràgraf anterior sense respondre la derivació feta per la SUR.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de març de 2019, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 166/2019 per prematura i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.